

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 35. Episcopus Leriensis toto congregationis tempore perorans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI.
A.C. 1562. amice componendam, unde sperabant
Sessionem ante Natalitia Christi festi-
habitam iri; idque ab illis brevissimum,
quod impetrari posset, spatium conseba-
tur, eoquod Patres in dicendis senten-
tiis admodum prolixi essent, necnon
Lotharingii gratia lentius procede-
retur.

§. XXXV.

*Episcopus Leriensis toto congregatio-
nis tempore perorans.*

Pallav. c.4.
n. 5.
Sarp. l.7.
p. 614.
Pfal. cap. 104.
p. 338. Die vigesima quarta Novembris alte-
ra die post orationes a Cardinale
& Ferrerio habitas, Patrum conventus
cogebatur, cujus integrum tempus Cal-
parus de Casale Episcopus Leriensis sua
oratione solus insumpsit, optans, ut
Lotharingius totam seriem quæstionis,
quæ circa institutionem Episcoporum
agitabatur, ex ipso perciperet: itaque
repetitis omnibus rationibus, quæ ab
Hispanis proponebantur, ita exorsus
est: „Episcopi Apostolorum sunt suc-
„cessores, non tamen omnino, & in o-
„mnibus, sed in ordinaria jurisdictione:
„ii igitur se habent ad Romanum Pon-
„tificem itidem, ac Apostoli ad Pe-
„trum, antequam mitterentur: obstrin-
„gitur etiam divina lege Pontifex ad
„constituendos in Ecclesia Episcopos,
„nec ipsi licet Episcoporum ordinem de-
„struere,

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

„struere, non tamen Episcopi sunt Pon-
 „tifici æquales, neque separatim, neque
 „omnes conjunctim: ejus siquidem po-
 „testas aliorum potestatem moderatur,
 „& concurrit cum omnibus Episcopis
 „in eorum Diocæsesibus, necnon in eas
 „majus jus possidet, quam ipsi obtinent:
 „Ceterum res quæpiam duobus modis
 „juris divini esse potest, ita, ut proxime,
 „vel mediante quodam altero a Deo
 „proveniat. Primi Episcopi, seu Apo-
 „stoli fuerunt proxime ab ipso Christo,
 „reliqui autem omnes postea Episcopi
 „acceperunt potestatem tum Ordinis,
 „tum jurisdictionis, præcipue quidem
 „a Christo, sed per Romanum Pontifi-
 „cem, illius Ministrum: etenim nisi E-
 „piscopus a Pontifice consecraretur, ab
 „eoque gregem non haberet, eum Chri-
 „stus ut Episcopum non agnosceret:
 „porro in consecratione character a Deo
 „solo conceditur, jurisdictio autem a
 „Deo præcipue, & simul a Pontifice
 „tanquam instrumento, ita ut Episcopo
 „jam consecrato nihil nisi materia delit
 „ad eam jurisdictionem exercendam.
 Tandem hic Præsul improbabat, quod
 in Canone septimo diceretur, institu-
 tum a Christo fuisse, ut in Ecclesia essent
 Episcopi.

Altera die nonnisi trium Patrum
 sententiæ hac super re excipiebantur,

N n 4

ac

Sæcul. XVI
A. C. 1562.

ac postea Seripandus Legatus proponebat, prorogandam esse Sessionem, eo quod ea die Cardinalis Mantuanus absens esset. Hæc dilatio a nonnullis in sinistram vertebatur partem, perinde ac si per eam sensim ad Synodi dissolutionem via pararetur: hinc malevoli præcipue in Legatos culpam rejiciebant, illosque temerarie accusabant, quod propriæ utilitatis studiosi Ecclesie commodum procurare parum solliciti essent: quinimo ex Synodi Patribus saltem potissimi idem ferme, ac populus, iudicium ferebant, unde Legati suam innocentiam meliori, qua possent, ratione vindicaturi, hujus cunctationis causam in ipsos Synodi Patres regerebant, eo quod hi in dicendis sententiis tanta uterentur prolixitate, ut plures congregationes habere oporteret, ut ce, ut eorum aliqui de uno, vel duobus articulis differentes percipi possent: nihilominus in superhabitis mutuis hisce querelis, quæ utrinque suis innitebantur rationibus, unanimi suffragio conventum, ut Sessio adhuc differretur, de illius autem die disceptatum, donec tandem post acrem disceptationem ultro, citroque habitam decerneretur, ut intra octiduum certa dies ei præscriberetur.